

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про адвокатуру та адвокатську діяльність

Цей Закон визначає правові засади організації і діяльності адвокатури та здійснення адвокатської діяльності в Україні.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі нижче наведені терміни вживаються в такому значенні:

- 1) адвокат – фізична особа, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені цим Законом;
- 2) адвокатська діяльність – незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту;
- 3) адвокатське самоврядування – гарантоване державою право адвокатів самостійно вирішувати питання організації та діяльності адвокатури в порядку, встановленому цим Законом;
- 4) договір про надання правової допомоги – домовленість, за якою одна сторона (адвокат, адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язується здійснити захист, представництво або надати інші види правової допомоги другій стороні (клієнту) на

11. Державній реєстраційній службі України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити передачу реєстраційних справ зареєстрованих адвокатських об'єднань державним реєстраторам за місцезнаходженням адвокатських об'єднань.

Президент України

В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ
5 липня 2012 року
№ 5076-VI

11. Державній реєстраційній службі України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити передачу реєстраційних справ зареєстрованих адвокатських об'єднань державним реєстраторам за місцезнаходженням адвокатських об'єднань.

Голова Верховної Ради
України

В.ЛИТВИН

м. Київ
5 липня 2012 року
№ 5076–VI